

Robert Merle : Állati elmék részlet

Suzy a többiekre nézett. A kutatócsoport most jött össze először február 20-a óta, a székeket elrendezték a magnetofonos asztal körül, a szertartás mindig ugyanaz volt, a munkatársak mindig öt perccel korábban érkeztek, utolsónak mindig Sevilla jött fürge léptekkel, leült, Lisbeth helyére beültette Simont, de akár véletlenül, akár szándékosan Michael helyére nem vett fel senkit - egy hely újonnan betöltve, egy hely üres - , de csak Michael hiányzik, tőlem balra különben mindenki a szokott helyén ül, ez az ártatlan Simon is Arlette jobb oldalán foglalt helyet, nem is sejtve, hogy Lisbeth példáját követi, Peter persze itt van mellettem, karja a székem tábláján, nem ér hozzám, de érzem a melegét a tarkómon, Maggie Bob mellett, aki roppant elegáns, és legjobb tudása szerint igyekszik szabadulni tőle, tartózkodó képet vág, félig hátat fordít Maggie-nek, de fogadok, hogy így sem sikerül leráznia magáról, mint ahogy Simonnak sem fog sikerülni, Maggie bal oldali szomszédjának, aki végtelenül szerényen és félszegen viselkedik, behúzza a lábát a szék keresztléce alá, nem válaszol Maggie-nek, de ez sem fog segíteni a szerencsétlenül, éppen ellenkezőleg, Maggie, mindenben vallomást érez, még a némaságban is.

- Hallgassák meg március 9-i beszélgetésemet Fával és Bivel – mondta Sevilla -, hallgassák figyelmesen, ez lesz a mai értekezlet tárgya.

Bekapcsolta a magnetofont, két kezét az asztalra tette, és szótlánul nézte az orsóra tekeredő szalagot. A két delfin sípoló hangja betöltötte a helyiséget.

- Nos mit szólnak hozzá? – kérdezte Sevilla, amikor lejárt a szalag. – E pillanatban nem gyakorlati javaslatokat kérek, csupán a delfinek magatartásának elemzésére gondolok. Mi a véleményük?

Egy kis hallgatás után Suzy szólalt meg:

- Véleményem szerint Fa reakciója normális. Úgy érzem, megegyezik azzal, amit a hím delfin magatartásáról tudunk. Kettesben él a medencében Bivel. Ha még egy hím kerülne melléjük, osztozkodni kellene a nőstényen, és felvetődne a rangsor kérdése.
- Ugyanilyen okokból – mondta Arlette – Bi reakciója is normális. Számára is ugyanezek a problémák vetődnének fel, ha még egy nőstény kerülne a medencébe.
- Nem egészen – mondta Peter.

Arlette ránézett. Amióta Michael elment, Peter magabiztosabbnak, érettebbnek látszott, és nyugodtabb birtokos-öntudattal tekintett Suzyra.

- Bi a tengerben élt – folytatta Peter – vagyis egy delfincsapatban, ahol a párok nem állandóak, és a hím felváltva több nőstény felett uralkodik. Ennek ellenére Bi a monogámiát választja.
- Igaza van – mondta Sevilla, és szavai láthatólag boldoggá tették Petert. – Bi választása tudatos volt.
- Sőt, meg is okolta – mondta Bob lágy fuvolahangon.

Kék vászoncipő volt rajta, égszínkék nadrág és szürkés-kék ing, a gallérja kihajtva, nyakában fekete mintákkal hímzett, türkizkék selyemsál. Suzy ránézett. Igazán csodálatos ez a kék harmónia, de ugyan hogy bírja el a sálat ebben a melegben?

- Pontosabban – folytatta Bob - , azt mondanám, hogy a megokolás nem egészen egyértelmű, mert Bi nemcsak egy okot hozott fel magyarázatul, hanem kettőt: 1. A mi nyelvünkön beszél. 2. Emberi típusú kapcsolatot óhajt fenntartani Fával.

Sevilla most Simonra nézett, aki a szék alá görbítette a lábát. Udvariasan megkérdezte:

- Hát magának Simon, mi a véleménye? Csakugyan kétértelmű a megokolás.

Simon elpirult. Magas, sovány fiú volt, arca lelkiismeretes és gátlásos, minden bizonytalannak látszott rajta, a kora, az arcvonásai, a hajszíne, a nézetei.

- Talán – mondta végül óvatosan - , talán csakugyan van itt valami kétértelműség.

Maggie biztatóan rámosolygott, és Simon, nehogy modortalan legyen, egy kis fintorral válaszolt, amit többé-kevésbé mosolyoknak is lehetett tekinteni. Maggie lesütötte a szemét, szegény fiú, tele van komplexusokkal, milyen félszeg, milyen sóváran néz rám, mint egy utcakölyök, ha megáll cukrászda kirakata előtt, biztos vagyok benne, hogy még sohasem csókolt nőt, szinte kár, hogy már ennyire vagyok Bobbal, ha nem félnék, hogy felszítom a féltékenységét, kézbe venném ezt a fiút, biztos vagyok benne, hogy sikerülne kihozni belőle valamit, elvégre nem csúnya, rengeteg érzés van a szemében, és rejtett szenvedélyek is bujkálnak benne, legalábbis a vastag ajkai erre vallanak.

- Nem hinném, hogy itt kétértelműség volna – mondta Arlette. – Az igaz, hogy Bi két okot is felhozott magyarázatul. 1. A ti nyelveteken beszélek. 2. Emberi típusú kapcsolatot akarok fenntartani Fával. De ha jobban szemügyre vesszük, ez a két ok tulajdonképpen egy és ugyanaz. Mind a kettőben ugyanaz a heves kívánság mutatkozik meg: Bi azonosulni akar az emberrel.
- Bravó Arlette – mondta Sevilla örömmel, és egy pillanatra rámosolygott.....
- Ez nagyon érdekes, mondta Peter, de miért nem reagál Fa is ugyanúgy, mint Bi? Fa, ha jól értettem, eleinte nem tiltakozott az ellen, hogy még egy nőstény kerüljön a medencébe.
- Talán azért – felelte Suzy -, mert a delfinekénél...akárcsak az embereknél a hím valamivel hajlamosabb a poligámiára...

Többen nevettek, szerencse, gondolta Arlette, hogy Lisbeth már nincs itt, az ő nevetése nem lett volna kellemes, furcsa, hogy elég ha egyvalaki ellenséges magatartást tanúsít, és máris elromlik minden.....

Fülsértően megszólalt a telefon....Sevilla olyan hevesen ugrott fel, hogy a szék felborult, nem nyúlt utána, nagy léptekkel a telefonhoz sietett...Mrs Gilchrist, itt Sevilla....Mikor? tegnap délután? De hisz az a maximum!...Rettenetes! Nem találok szavakat, hogy elmondjam...És ő hogyan reagált?Hogyne, írok neki, hogyne, feltétlenül, mondja meg neki, hogy meg is látogatom, mihelyt engedélyt kapok, még ma beadom a kérelmet.

Letette a kagylót, és szembefordult a munkatársaival. Sápadt volt, a szeme tágra meredt

- Tegnap – mondta fakó hangon- Michaelra kimondták a maximális ítéletet: ötévi börtön és tízezer dollár pénzbüntetés.